

Begravenis luitenant-vlieger
M. C. van Dijk.

Onder groote belangstelling werd hedenmiddag het stoffelijk overschot van den te Soesterberg om het leven gekomen luitenant-vlieger M. C. van Dijk op het kerkhof te Soest ter aarde besteld, aldus het *Hbld.* van 28 Nov.

Onder de aanwezigen merkten wij op generaal-majoor Van der Hegge Zijnen en, commandant van de 4de divisie, vertegenwoordiger van den minister van oorlog, met zijn adjudant, den lsten luitenant Van Voorst Eveking, den majoor van den generaal staf Noothoven van Goor, kapitein Sonnevillie als vertegenwoordiger van het 16e regiment infanterie, bij welk regiment de overledene had gediend, kapitein Waldheer, vertegenwoordiger van den Hoofdcursus, den burgemeester van Soest, jhr. mr. De Beaufort, den secretaris en de beide wethouders der gemeente, luitenant ter zee Gouw als vertegenwoordiger van den marine-vliegdiens.

Toen de lijkstoet het kerkhof beirad, hief de muziek van het corps genietroepen een koraal aan, en scharden familieleden en kameraden van den omgekomen officier zich om de groeve. Door een tiental officieren werd de lijkbaar, onder bloemstukken bedolven, naar het graf gedragen.

Allereerst werd het woord gevoerd door generaal-majoor Van der Hegge Zijnen, die namens den minister van oorlog diens diepe droefden's betuigde over het ongeluk, den jongen kameraad overkomen. Spreker eindigde met de woorden: „Van Dijk, jonge kameraad, namens den minister van oorlog leg ik een krans op je graf, als een uiting van dankbare erkenning van de diensten, aan je koningin en je land bewezen.“

Namens den chef en de officieren van den generaal staf gaf majoor Noothoven van Goor uiting aan de gevoelen van diepe deelneming, die naar hij hoopte, de familie kracht zou schenken.

Kapitein-vlieger Van Heyst, sprekend namens den commandant van de luchtvaartafdeeling, zeide, dat Van Dijk was een goed vlieger en een goed kameraad, een man uit één stuk. Nog anderen spraken aan de groeve.

Nadat wederom treurmuziek ten gehoor was gebracht, stroomden de diepbedroefde familieleden bloemen in de groeve, waarin hun zoon en broeder rustte. Toen de vader daarbij in tranen uitbarstte en de moeder haar zoon vaarwel zeide, kon menigien zijn ontroering niet bedwingen.

Een broeder van den overleden officier dankte voor de belangstelling.

Hooge raad van arbeid.

Bij koninklijk besluit van 26 November 1919 zijn de ambshalve leden en de plaatsvervangende voorzitters van den hoogen raad van arbeid aangewezen en de overige leden, benevens de secretaris, van dit college benoemd.

De samenstelling van den hoogen raad van arbeid is thans als volgt:

Voorzitter mr. P.J.M. Aalberse, minister van arbeid.

Leden, benoemd uit hen, die studie hebben gemaakt van sociaal-economische vraagstukken of van sociale wetgeving: J. D. J. Aengenent, hoogleraar aan het Groot Seminarie te Warmond; mr. D. van Blom, hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Leiden; mr. P. A. Diepenhorst, hoogleraar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam; dr. D. van Embden, hoogleraar aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam; mejuffrouw mr. A. Frida Katz te Amsterdam; mejuffrouw Henriette van der Mey te Laren (N.-H.); dr. W. H. Nolens, buitengewoon hoogleraar aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam, tevens aangewezen als plaatsvervangend voorzitter van den raad; dr. J. R. Slotemaker de Bruïne, hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Utrecht; mr. M. W. F. Treub, oud-hoogleraar aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam; mr. J. A. Veraart, hoogleraar aan de Technische Hoogeschool te Delft; J. P. de Voors, buitengewoon hoogleraar aan de Technische Hoogeschool te Delft; F. M. Wibaut, wethouder der gemeente Amsterdam; H. de Wilde, oud-wethouder der gemeente 's Gravenhage.

Ambshalve leden: de secretaris-generaal van het departement van arbeid mr. dr. A. L. Scholten; de waarnemend directeur-generaal van den arbeid C. J. Th. Zaalberg; de chef der afdeling arbeid van het departement van arbeid mr. J. Westhoff; de chef der afdeling arbeidersverzekering van het departement van arbeid mr. H. W. Groeneveld; de directeur van den dienst der werkloosheidsverzekering en arbeidsbemiddeling Anih. Folmer; de directeur van het centraal bureau voor de statistiek mr. H. W. Kethorst.

Leden, benoemd ingevolge het door den minister van arbeid gepleegde overleg met de navolgende vereenigingen van werkgevers: L. Attema, te Hilversum (Vereeniging van den Christelijken Handeldrijvenden en Industriellen Middenstand in Nederland); J. Des Dzn. te Utrecht (Middenstand); dr. L. N. Deckers te 's-Gravenhage (Nederlandische Boerenbond); W. Fransz jzn. te Leeuwarden (Nederlandische R.-K. Middenstandsbond op Federaal-ven Grondslag); mr. A. Haex te Heerlen (Vereeniging tot behartiging van de belangen der Limburgsche Mijn-industrie); Chr. van den Heuvel te Nieuw Vennep, gemeente Haarlemmermeer (Christelijke Boeren- en Tuindersbond in Nederland); K. C. Honig Mzn. te Overveen (Maatschappij van Nijverheid); Paul Nijgh te Rotterdam (Scheepvaart Vereeniging Noord en Scheepvaart Vereeniging Zuid); J. F. H. Spier te Amsterdam (Christelijke Werkgeversvereeniging); D. W. Stork te Hengelo (Vereeniging van Nederlandsche werkgevers); B. T. C. Siraeter te Tilburg

(Algemeene R. K. Werkgeversvereeniging; F. V. Volstar te Naaldwijk (Nederlandsche Tuinbouwraad); J. Th. Verheggen te Brugenum (L.) (Koninklijk Nederlandsch Landbouw-comité)

Leden benoemd ingevolge het door den minister van arbeid gepleegd overleg met de navolgende vakcentrallen van arbeiders: H. Amelinck te Rotterdam (Christelijk Nationaal vakverbond in Nederland); Joh. Brautigam te Rotterdam (Nederlandsch Verbond van Vakvereenigingen); H. J. Bruens te Amsterdam (Nederlandsch Verbond van Vakvereenigingen); A. C. de Bruyn te Utrecht (Bureau voor de R.-K. Vakorganisatie); Ih. Krulthof te Rotterdam (Christelijk Nationaal Vakverbond in Nederland); B. Lansink Jr. te Amsterdam (Nationaal Arbeiders secretariaat); H. Maters te Amsterdam (Nationaal Arbeiders-secretariaat); J. A. Schutte te 's-Gravenhage (Bureau voor de R.-K. Vakorganisatie); P. J. S. Serrazens te Utrecht (Bureau voor de R.-K. Vakorganisatie); H. C. Snel Jr. te Amsterdam (Algemeen Nederlandsch Vakverbond); R. Stenhuis te Amsterdam (Nederlandsch Verbond van Vakvereenigingen); F. van der Wal te Amsterdam (Nederlandsch Verbond van Vakvereenigingen).

Secretaris: mr. A. C. Josephus Jitta te 's-Gravenhage.

Een aanwinst voor Artis.

„Breng jij meneer even naar de olifantjes“, zei de portier van de „Nederland“, en de aangeroepene ging me voor, een smalle trap op van een der reusachtige loodsen aan de Sumatrakade, waar de *Bikton* in lossing lag. Ik volgde gedwee de trappen op, ofschoon ik bepeinsde, welk een zonderling logies de tweede étage wel was voor „olifantjes“. Maar ergens op den grooten cementen vloer, waar ruimte genoeg was voor een hele wildernis, stond een vijftal kisten, in vorm gelijkend op pianokasten, en uit die houten huisjes steeg een klagelijk getrompet op. Een van de dikhuidige bewoners — een olifantje, niet hooger dan één meter twintig — werd juist door zijn geleider aangemaand, het hok weer binnen te gaan. De baas deed dit door middel van een bezem, waarmede hij zwaare doffe slagen toebrengt op den kop van den olifant, die hierdoor niet het minst uit zijn humeur geraakte, en met zijn slurf telkens naar den bezem greep. Hij valte het heele geval meer als een spelletje op, en dus nam de baas een puntig voorwerp, waarmede hij het dier in het welvoorzien achterste gedeelte van zijn met zooleer overtrokken body stak, zoodat het dansende, trompettende en slurfzwaaiende gevaarte zich ten slotte, zonder veel haast, in zijn verblijf terugtrok. Waar hij onmiddellijk aanving zoo veel lawaai te maken en zoo te dansen, dat het heele hok in de richting van den naasten buurman schoof, die dadelijk een week, beweeglijk slurfte uit de opening stak en een spiegelgevecht met de andere slurf begon. Onmiddellijk verschenen nu ook de resterende slurven, die kwispelende bewegingen door de lucht gingen maken, zoodat het was, alsof die vijf houten kisten door St. Vitusdans waren aangegrepen, aldus de *Telegraaf*.

De geleider bewoog zich, zonder eenige opwindning, langs de trompetterende kolonie, en had wel dagwerk, zijn gasten van allerlei kattenkwaad af te houden. Want ze grepen naar alles wat in de nabijheid kwam. Het was een getaande Duitscher — Charles Kreth genaamd, — die nu al 26 jaar voor zijn Amerikaansche firma Louis Ruh in New York wilde dieren jaagt. Deze vijf olifantjes ving hij in de residentie Palembang op Sumatra. Eigenlijk waren er zes maar een is er overleden en toen bleven er nog maar vijf. Het is juist het verhaal van de kleine negerijes, want één werd vandaag aangekocht door Hagebeck en zoo bleven er nog maar vier. Deze vier gaan naar Hannover, en hoeveel verdriet zullen ze nog hebben, vóór ze keurig een flesch kunnen ontkurken en een diepe kniebuiging maken. Het is om medelijden te hebben met die arme olifantjes in houtverpakking, die na een groote zeereis vandaag weer op den trein gaan naar Hannover, om maar in eens alle narigheid van onze mechanische beschaving door te maken. Een van de olifantjes is zoo naar geworden van ons lieve Hollandsche klimaat, dat hij begon te bibberen en maar niet wou ophouden met bibberen. Hij — of liever zij — want het is eigenlijk een meisje — werd heelmaal steenkoud. De baas heeft er toen een dekentje omgedaan — het stond natuurlijk erg gek, zoo'n olifantje in een wollen deken, en ze is er dan ook gewoonweg razend van geworden.

Toen hebben ze een halve flesch cognac leeg gegoten in het rose orchideetje, dat te voorschijn komt, wanneer het s uitje in de hoogte gaat, en toen is het olifantendochtertje zoo absoluut opgeknap, dat ze nu weer opgewekt in het houten hok heen en weer dans. Goed, dat ze haar maar niet naar het drooggelegde Amerika gestuurd hebben. Ze is nog geen drie jaar en houdt al zoo zichtbaar van spirituelen. De jongste is 1 jaar en 6 maanden, maar toch niet meer geschikt om op schoot te nemen. Allemaal hebben ze van die zonderlinge haar-vegetatie op kop en bovenlijf — een lange zwarte haar en dan weer niets, en dan weer een haar en dan weer niets, enz. Ze wilden aanvankelijk geen van allen eten — toen heeft de slimme mensch, die hen beheerscht en nog niet zoo sterk is als het jongste olifantje, een klontje suiker genomen, waar ze ten slotte nieuwsgierig aan zijn gaan likken. Na deze geslaagde verleidingspoging kregen ze rijstetap en ze eten nu — waarschijnlijk in de hoop, dat die zoete smaak ten slotte wel weer terug zal komen. Maar ze weten nog niet, hoe verraderlijk de menschen zijn.

De heer Kreth heeft nog eenig „kleingood“ voor Artis meegebracht o.a. een tapir en eenige vogels. Hij had op Sumatra nog een rhinoceros gevangen — een zeldzame vangst — die echter niet in leven kon blijven, zoodat nu alleen het geraamte in Artis ondergebracht zal worden.

Alweer een bewijs

der

onovertroffen capaciteiten

van den

FORD

De tocht Besitang - Semadam, over den nieuw aangelegden transportweg,

voor het eerst volbracht door een

FORD!

(„De eer te tocht“ - Sumatra Post van 2 Januari)

Ford Kwam!

Ford Zag!

Ford Overwon!

De Agenten

KUTTENBACH'S AUTOMOBIELHANDEL.